

snarere, at SF overhovedet ikke mener det alvorligt.

Kl. 13:36

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 13:34

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var så gratis omgang nummer to. Det kan man jo altid stå og fyre af, altså at det nok er, fordi de ikke mener det alvorligt. Hvorfor i alverden skulle vi ikke mene det alvorligt, når vi går ind i debatten, og når vi fremsætter beslutningsforslag?

Kl. 13:34

Men der er altså en forskel på det her og så ØMU'en. Hvad er det, vi rent faktisk har sagt om ØMU'en? Vi har sagt, at vi synes, det er uklogt at sende ØMU'en til en folkeafstemning. Hvis statsministeren vælger at gøre det, vil SF som parti gå ud og anbefale et nej til den, og vi synes, at statsministeren skal overveje meget kraftigt, om han har lyst til at komme ud i den situation. For vi tror, at det bliver en meget svær sag for ham at vinde en folkeafstemning, hvis vi går ud og siger nej.

Kl. 13:34

Formanden:

Ja tak. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører, og efterfølgende er det hr. Jesper Langballe som privatist.

Kl. 13:35

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det der med magtanvendelse kunne føre vidt omkring – også i forholdet til DF – men det skal jeg ikke komme ind på. Jeg skal bare tilslutte mig det, som formanden for Europaudvalget, hr. Svend Auken, sagde, nemlig at det jo ikke er rigtigt, at der ikke har været en diskussion, at det ikke er rigtigt, at der ikke har været en debat om folkeafstemninger eller ej, men at der altså ikke var et flertal for en folkeafstemning.

Jeg tager også ordet for at understrege, at Det Radikale Venstres holdning hele tiden har været, at der kun skulle være en folkeafstemning, dersom der var tale om en folkeafstemning i grundlovens forstand. Det er mere, fordi vi efterhånden har stået ret ene med det synspunkt, at jeg synes, det er værd at præcisere også ved denne andenbehandling.

Kl. 13:35

Formanden:

Ja tak, og der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er meget sjældent, at jeg har lejlighed til at rose Det Radikale Venstre, og derfor er der måske i virkeligheden også grund til at gøre det ekstra elokvent, når man nu har muligheden til det. Jeg vil gerne rose for, at man så klart fra start af har sagt, at man ikke er interesseret i at høre befolkningens holdning til det her spørgsmål.

Synes fru Lone Dybkjær så ikke, det er bemærkelsesværdigt, at de partier, som fru Lone Dybkjær sidder omkring bordet med i den her sag, vælger at være fuldstændig tavse? Jeg mener: Vi har ikke engang hørt Venstres, det store regeringspartis, synspunkt om, hvorfor befolkningen ikke må blive spurgt. Er det ikke besynderligt? Har fru Lone Dybkjær det godt i sådan en rundkreds?

Kl. 13:36

Formanden:

Så er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 13:36

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil nærmest sige, at jeg har det rigtig dårligt, når hr. Morten Messerschmidt begynder at rose mig, for så er der virkelig fare på færde.

Jeg har det udmærket, jeg blander mig ikke i, om andre ordførere tager ordet eller ej. Det, der har været vigtigt for mig, er at præcisere, at vi har haft den klare holdning. Dansk Folkeparti har en anden holdning, nemlig at man skal have folkeafstemninger ved enhver given lejlighed i de her sammenhænge. Det har vi altså ikke; vi synes, det er vigtigt, at man også anvender det repræsentative demokrati i denne sammenhæng.

Kl. 13:37

Formanden:

Ja tak. Hr. Morten Messerschmidt for en sidste kort bemærkning.

Kl. 13:37

Morten Messerschmidt (DF):

Jamen så må jeg konstatere, at vi er grundlæggende uenige. Jeg synes, det er pinligt. Jeg synes, det er dybt pinligt, at det store regeringsparti med statsministeren i midten ikke tager ordet her i dag, ligesom fru Lone Dybkjær gør det, og ligesom jeg gør det, og kommer op og forklarer klart, hvad der præcis er årsagen til, at danskerne ikke må høres om Lissabontraktaten – en traktat, som fru Lone Dybkjær mener er en god traktat, og som jeg mener er en dårlig traktat.